

Η θεραπευτική μέθοδος του Δρ. Weigert. Ήρθε τινος ώμηλσεν ένα Χάλλη διαδηγητής του αιτού πανεπιστημίου Kohlschütter ένα τῷ ίατρικῷ συλλόγῳ περὶ τῆς νεωστὶ ἑπτὸν τοῦ Δρ. Weigert (Berlin) έφευρεθεῖσας μεθόδου πρὸς θεραπείαν τῆς φθίσεως δὲ εἰσπνοής θερμοῦ καὶ ἡροῦ ἀέρος, ἀπέδειξε δὲ τὴν δρυπτητὰ τῆς θεωρίας τοῦ ἐφευρέτου, προαγαγών μάλιστα εἰς τὸ μέσον καὶ τινα ὥπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου θεραπευθέντα ἀσθενῆ, καὶ βεβαιῶν ἔτι πράγματα δύναται νῦν εἰσπνευσθῆ ἀνέτας καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης βλάβης τοῦ λοιποῦ ὀργανισμοῦ ἀλλὰ μέχρις 180 βαθμῶν Κελσίου θερμοκρασίας, καὶ ὅτι διὰ τῶν εἰσπνοῶν τούτων ἐπέρχεται βαθμαία θανάτωσις τῶν βικτηρίδων τῆς φθίσεως. Η νέα αὕτη μέθοδος εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ Kohlschütter, ἀξία θερμοτάτης συστάσεως καὶ γενικῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἱατρῶν. Αἱ λεπτομέρειαι, ἃς παρενέβησεν ἐν τῷ λόγῳ του περὶ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως τοῦ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἀπελπισθέντος, ὥπ' αὐτοῦ δὲ ἐπιτυχῶς θεραπευθέντος ἀσθενοῦς, ἐνεπόίησαν μεγάλην αἰσθησιν εἰς τοὺς ἀκροατάς, μεταξὺ τῶν ὑποίων εὐρίσκοντο καὶ οἱ κορυφαῖοι τῆς ἐν Χάλλῃ ίατρικῆς σχολῆς καθηγηταί.

Τρικέφαλος ὑδρόχιδινα καὶ δικέφαλος χελώνη. Ήρθε τῇ μικρῇ πόλει Μαλδονάδῳ ἐν Ἰστανίνη συνελήφθη ζῆσα καὶ παρεδόθη εἰς τὰς ἀρχὰς διὰ τὸ ζωολογικὸν Μουσεῖον μία ἔχιδνα, ἔχουσα τρεῖς ἐντελῶς ἀνεπτυγμένας καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητος κεφαλάς. Αἱ κεφαλαὶ αὐταις χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων εἰς τὸ μέρος, ἕνδα εύρισκεται δὲ πρῶτος δακτύλιος τοῦ λαιμοῦ, εἴναι δὲ κανδήλας κανονικού, μὲν μόνην τὴν ἔξαρσεσιν ἔτι ἐκάστη ἔξι αὐτῶν ἔχει, ἀντὶ δύο, ἔνα μόνον ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου, εἰς ἔκαστον δὲ τῶν τριῶν τούτων ὀφθαλμῶν ἐλλείπουσι τὰ βλέφαρα. Τὸ τέρας τοῦτο ἔχει μῆκος 35 ἔκατον στόμετρα καὶ 5 ἔκατον στομέτρων διάμετρον.

Ομοιον τῷ ἀνωτέρῳ ἔκτρωμα τῆς φύσεως, χελώνη δικέφαλος, εὐρέθη ἐσχάτως ἐν τοῖς τέλμασι τοῦ ποταμοῦ Κονκεκτικούτου ἐν τῇ Βορείῳ Αμερικῇ. Οἱ λαιμοὶ καὶ αἱ κεφαλαὶ τῆς χελώνης τούτης εἴναι κανονικῶτα ἐσχηματισμέναι καὶ ἀντεῖδις ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων. Έκατέρα κεφαλὴ τρώγει, πίνει, ἀναπνέει, δρῷ καὶ ἀκούει ἀνεξάρτητως τῆς ἑτέρας. Οταν ἡ μία κεφαλὴ εὑρῇ ἡ λάβη παρά τινος τροφήν, προσπαθεῖ ἡ ἑτέρα νὰ ἴδιωτοιηδῇ τὴν τροφὴν ταῦτην. Η μία κεφαλὴ δεικνύει πάντοτε περισσοτέραν ὄρεξιν ἢ ἡ ἡ ἀλλη. Ἐνίστε συμβαίνει νῦν κοιμᾶται ἡ μία, ἐνῷ ἡ ἀλλη ἀγρυπνεῖ καὶ ἐνεργεῖ. Πολλάκις ἡ μία κεφαλὴ ἔκτειν νὰ συλλάβῃ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς ἑτέρας, νομίζουσα ὅτι εἶνε ἔνειν παραταχθεῖσα λεία· τότε ἡ προσβληθεῖσα ἀποσύρεται ὑπὸ τὸ δστρακόν, ἔνθα προσπαθεῖ μὲν ἀλλὰ δὲν δύναται ἔνεκα ἐλλείψεως χώρου νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ προσβαλοῦσα. Ο κεχωρισμένος οὖτος καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητος βίος τῶν δύο κεφαλῶν παρέχει πλεῖστα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐλευθέρων κίνησιν τοῦ ζώου· διότι, ἐνῷ δεξιὸς πρόσθιος καὶ ἐπίσθιος ποὺς ὑπείκειν εἰς τὴν θέλησιν τῆς δεξιᾶς κεφαλῆς, οἱ δύο ἔπειροι ἀριστεροὶ πόδες ὑπακούουσι τῇ ἀριστερῇ κεφαλῇ, ἔκατέρᾳ δὲ τῶν κεφαλῶν ἔχει ἰδίαν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διάφορον τῆς ἑτέρας θέλησιν. Μετά τινα χρόνον πρόκειται νὰ θανατωθῇ τὸ ζῶον τοῦτο, ὅπως ἐξετασθῇ ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ κατασκευή, καὶ μάλιστα θὰ ἀποκοπῆ μόνον ἡ μία κεφαλή. Εἶναι πιθανὸν ὅτι τὸ τέρας τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσῃ νῦν ζῆσαι διὰ τῆς ἑτέρας.

Τὸ ὄψιστον ὄφος τῆς γῆς. Ως τὸ ὑψηλότατον ὄφος τῆς γῆς ἔθεωρετο μέχρι τοῦδε τὸ Mount Everest ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Ιμαλαϊῶν ὅρεων, ἔχον ὕψος 8840 μέτρων. Ἡδη δρμας εύρισκεται δὲ ἀκριβεστέρας καταμετρήσεως ὡς τὸ ὄψιστον πάντων τὸ ἐν τῇ Νέᾳ Γουνέα Ήράκλειον ὄφος, ὅπερ ἔχει ὕψος 9993 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς δαλάσσης.

Η παραγωγὴ τῆς λέξεως μπροστέζος (bronzo = ὁρείχαλκος). Εν τῇ „Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιθεωρήσει“ ἐδημοσιεύθη ἀξιόλογος μελέτη περὶ τῆς λέξεως Bronze ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ διασημού χρηματοῦ Berthelot. Πρώτη μνεία τοῦ δρειχάλκου ὑπὸ τὸ ἀνωτέρῳ τὸν ὄνομα γίνεται ἐν τινι μεσαιωνικῇ πραγματείᾳ περὶ τῆς γρήσεως τῶν μετάλλων, οὐχὶ νεωτέρᾳ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰώνος, καὶ δὴ ὑπὸ τὸν τύπον brondision· ὁ τύπος οὗτος

ἄγει ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν Brundusium (τὸ σημερινὸν Brindisi), ἐν ᾧ παρεσκευάζετο μεταλλικόν τι, μῆγαν, ὑπὸ τοῦ Πλινίου καλούμενον aes brundusinum (ἥς τὸ aes Corinthium ἔχει τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Κορίνθου). Ὅπος δὲ ἐκ τοῦ κυπρίου καλοῦ (aes Cyprium) ἐσχηματίσθη τὸ γαλλ. cuivre καὶ τὸ γερμ. Kupfer οὕτω φαίνεται ἐκ τοῦ aes brundusinum ὅτι ἐσχηματίσθη τὸ ital. bronzo (bronze).

Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῇ „Βιολογικῇ Ἐταιρείᾳ“ (Société de biologie) ἐν Παρισίοις δὲ Δρ. Féret πραγματεύμενος τὸ ἀνωτέρῳ θέμα εἶπεν, ὅτι διηγήσκονται κατὰ τὰς τελευταῖς αὐτοῦ στιγμὰς τῶν κυρωτάτων συμβεβηκότων τοῦ βίου του. Ἄνθρωποι, σωθέντες ἐκ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, ἐπιληπτικοὶ καταληφέντες ὑπὸ ἵχυροτάτων τῆς νόσου προσβολῶν, φυχορραγοῦντες, οἵτινες δὲ ἐγγύεσσις αἰθέρος ἀνέλαβον πρὸς στιγμὴν τὴν δύναμιν τῆς τελευταῖς ἐκδηλώσεως τῶν διανομάτων των, πάντες διοφάνως ἀμολόγησαν ὅτι κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἐσχάτης αὐτῶν ἀγνώστας ἐπανήλθον τῷ καρκίνῳ τῶν μνήμην των πρὸ πολλοῦ παρελθόντα, σπουδαιότατα γεγονότα τοῦ βίου των. Ο Φερὲ λέγει ὅτι διὰ τῆς ἐγκεφαλίσεως αἰθέρος εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἡ συνεννυμένη τοῦ ἐγκεφάλου ἐνέργεια, δυνάμεθα δὲ ἐπιτυχῶς νὰ ποιῶμεθα χρῆσιν τοῦ μέσου τούτου, ἐπως λάβωμεν γνῶσιν σπουδαίων τινῶν γεγονότων τοῦ βίου τῶν θνητούντων. Ο καθηγητὴ Brown-Séquard ἐπέμνησεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταῦτη τὸ ἔπι πραδόξετορον γεγονός, ὅτι ἄνθρωποι, οἵτινες συνεπέιδη βαρείας τινὸς ἐγκεφαλίσεως νόσου ήσαν ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη παντελῶς παραδέντοι, ἀνεκτήσαντο αἴφνης, ἀμέσως πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν ἐνέργειαν τῶν αἰσθησῶν, τὴν εὐκινησίαν καὶ τὴν νοημοσύνην των.

„Μουσείον Θρησκευμάτων“ ἴδρυθη νεωστὶ ἐν Παρισίοις πλησίον του Trocadéro ὑπὸ τίνος κυρίου Guimet. Τὸ μουσεῖον τοῦτο, καίτοι μέχρι τοῦδε δὲν ἔχει λάβη εἰσέτη τὴν ἀναγκαῖαν διάταξιν καὶ διοργάνωσιν, περιέχει ὅμως σπουδαιότατάς καὶ σημαντικάτας συλλογάς. Πάντα τὰ ἐν Ἰνδίαις, Τίβετ, Σιάμη, Κίνα καὶ Ἰαπωνίᾳ ἐπικρατοῦντα θρησκεύματα μεδ' ὅλων αὐτῶν τῶν ἀρέσων ἀντιπρωπεύονται ἐν τῷ μουσείῳ τούτῳ διὰ πλουσιωτάτων συλλογῶν εἰδῶλων, ιερατικῶν στολῶν καὶ λοιπῶν ἵερῶν ἀντικειμένων, ἐκ τῶν δόπιων τινὰ ἔχουσι μεγίστην ιστορικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν. Μεταξὺ τῶν ιερατικῶν στολῶν ὑπάρχουσι τοσοῦτον σπάνια καὶ τοσοῦτον πολύτιμα, θαυμάσια διφάσματα, οἷα οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ δύνανται νὰ εὑρεθῶσι. Ἀληθινὸν ἀριστοτέχνημα εἶναι η Μανδάρα τοῦ Κοο-Βοο-Δαϊ-Σχί (ἐξ Ιαπωνίας), σύμπλεγμα ἑξήκοντα περίπου βουδιστικῶν εἰδῶλων. Κραιότατα χειρόγραφα καὶ ἱνογραφήματα, ἐντεχνήτατα ἀγεία καὶ ἀγάλματα δρειχόλκινα εὐρίσκονται ἐν μεγάλῃ ἀριστονίᾳ εἰς τὰς σχεδίους τὰ διάφορα τμήματα τοῦ Μουσείου. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀντικειμένων τούτων ἡγόρασεν αὐτὸς δ Guimet ἐπὶ τόπου καὶ ἐδιάχρησεν ὑπὸ τῶν ιερέων τὰ μυστήρια τῶν διαφόρων θρησκεύσων. Εἰς δόλας τὰς μακρὰς αὐτοῦ περιγράφεις εἶχε μεδ' ἔαυτοῦ τὸν ζωγράφον Regamey, έστις περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ ζωγραφῇ τοὺς ιερεῖς, τὰς δργηστρίας καὶ πάντας τοὺς λαμβάνοντας ἐνεργοὺς μέροις εἰς τὴν λατρείαν τῶν εἰδῶλων, προσέτι δὲ τοὺς ναούς, τὰ διάφορα τοπεῖα κ. τ. τ. Αἱ εἰκόνες αὐταὶ ἔρμηνεσσι πολλαχῶς καὶ συμπληρωμαῖς τὰς σχετικὰς περιγραφάς, ἔχουσι μεγάλην ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα. Πολυτιμοτάτη εἶναι ὡσαύτως καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μουσείου, ητος περιλαμβάνει ἡδη περὶ τὰς 16,000 τόμων εἰς διαφορωτάτας γλώσσας καὶ πρόκειται εἰς τὴν ἐλευθέρων χρῆσιν παντὸς ἐπιστήμονος. Τὸ αἰγυπτιακὸν τμῆμα περιέχει μεγίστην σχετικῶς συλλογὴν θρησκευτικῶν ἀντικειμένων, εὐρεδέντων ἐν Εὐρώπῃ. Ο κύριος Guimet παρατηρεῖ, ὅτι ἡ λατρεία τῶν Αἰγυπτίων ήτο κατὰ πάσαν πιθανότητα λίαν διαδεδομένην ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους, ὡς μαρτυροῦσί τὰ ἐν πολυάριθμοις τάφοις ἀνευρισκόμενα ἀντικείμενα. Εν τῷ κάτιπρ τοῦ μουσείου καλλιεργοῦνται, ἐφ' ὄσον ἐπιτρέπει τὸ κλίμα, ἐκεῖνα τὰ φυτά, ἀπειλαῖς σημασίαν, καὶ τῶν δόπιων γίνεται χρῆσις ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς. Εἰς συνάρτειαν μετὰ τοῦ μουσείου τούτου εὐρίσκεται καὶ ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Maurice Vernes ἐκδιδόμενη „Ἐπιθεωρησις τῆς ιστορίας τῶν θρησκευῶν“ (Revue de l'histoire des religions).